

Apritējušas simts dienas, kopš darbu sākusi jaunā sasaukuma Cēsu novada dome. “Druva” uzrunāja visu ievēlēto politisko partiju pārstāvjus, lai uzklausītu viņu vērtējumu par aizvadīto posmu.

Atgādināsim, ka domē ievēlēti deputāti no sešiem politiskajiem spēkiem. Kā jaunās, nu jau daudz lielākās pašvaldības veidošanā veicies pirmajās simts dienās izlēmām iztaujāt deputātus, kuri savā sarakstā ieguva lielāko skaitu vēlēto balsu. Tā kā “Jaunās Vienotības” līderis, visvairāk balsu ieguvušais Jānis Rozenbergs atradās atvaļinājumā, sarunājāmies ar deputāti Inesi Suiju – Markovu, kura sarakstā ieguva otro lielāko balsu skaitu.

- Kāds bijis lielākais izaicinājums šajās dienās?

I. Suija – Markova (“Jaunā Vienotība”): - Darbs pie jaunā pārvaldības modeļa izveides. Tas nozīmē analizēt katru nozari, izvērtējot, kā tā darbojas katrā no pavienotajiem novadiem un kā tā varētu darboties jaunajā novadā. Ir jomas, par kurām sarunas vedas raiti, apvienību pārvalžu pārstāvjiem un konkrētās jomas speciālistiem ir vienots viedoklis. Šajās nozarēs jau definēti konkrēti rīcības plāni, pieņemti konkrēti lēmumi, lai no 1.janvāra varētu sākt strādāt jaunajā modelī.

Ir jomas, kurās sarunas virzās smagāk, piemēram, kur viedokļi atšķiras, kur sarežģītākais ir vienoties par tālāko speciālistu līmeni. Politiski grūtākais ir pareizi sakārtot lēmumu pieņemšanas procesu, kā lēmumi tiek gatavoti, cik savlaicīgi iesniegti, lai process būtu korekts, caurspīdīgs visos soļos. Lai cits citam nepārmestu, ka kādi aspekti tiek ignorēti.

Diskusijas garas par jebkuru jautājumu, mēs vēl mācāmies cits citu sadzirdēt.

Hardijs Vents (Latvijas Zemnieku savienība): - Viens no lielākajiem izaicinājumiem – saprast, kā tālāk strādāsim. Ir izdevies nojaust, ko cits no cita gribam, ko sagaidām un kā tālāk varētu normāli strādāt.

Redzu, ka daudzas lietas virzās ne tā, kā vajadzētu, bet saprotu, ka tik liels, sadrumstalots un grūti

pārskatāms jaunveidojums nav vienkārši vadāms, sakārtojams. Skatos, kā tas notiek vai noticis citur – Gulbenē, Madonā, Valmierā-, un redzu, ka dažos jautājumos tur veicas raitāk, saprotamāk nekā pie mums. Manuprāt, strukturālo pārmaiņu ieviešana klibo, darbiniekiem tiek radīta nestabilitātes sajūta, viņiem nav skaidrības, kas un kā būs.

Ella Frīdvalde – Andersone (Vidzemes partija): - Lielākais izaicinājums, manuprāt, vēl tikai gaidāms, un tā būs budžeta pieņemšana. Rūpīgi tam gatavojamies, sniegsim savus priekšlikumus.

Elīna Stapulone (“Latvijas attīstībai”): - Lielākais izaicinājums vēl priekšā, jo neesam izdarījuši to, kas bija jāizdara. Proti, nav izveidota jaunā struktūra, nav skaidrs kopējais redzējums, man nav pieņemami, ka to darām tik ļoti saskaldīti, pēc principa – kā sanāks. Kā darbinieki var veidot budžetu, vēl oktobra vidū īsti nezina, kas viņus sagaida no 1.janvāra. Manuprāt, šajās simts dienās vajadzēja strādāt daudz intensīvāk, esam to darījuši ar tādu “mazu gāzīti”.

Vēl gribētu pateikt, ka pašvaldības publicētais par izdarīto 100 dienās ir nekorekts, jo vairums šo darbu tika paveikti, pateicoties iepriekšējo pašvaldību iesāktajiem projektiem. Tur minēto nevar paveikt 100 dienās, tā izskatās pēc tāda svešu lauru piesavināšanās.

Guntis Grosbergs (Nacionālā apvienība “Visu Latvijai!”- “Tēvzemei un Brīvībai/ LNNK”): - Darba un laika ziņā nenoliedzami darba apjoms ir lielāks nekā iepriekšējā sasaukumā, salīdzinot ar bijušā Cēsu novada sēdēm, domes sēdēs izskatāmo jautājumu loks palielinājies pat trīskārtīgi. Deputātam jāiedziļinās katrā jautājumā, jo būs par to jābalso. Ja ir neskaidrības, jācenšas visu noskaidrot.

Domāju, galvenais izaicinājums vēl tikai priekšā, tā būs budžeta izskatīšana un pieņemšana, jo pēc būtības tas būs jāveido no nulles. Tur būs daudz karstu diskusiju.

Ivo Rode (“Kustība “Par!””, “PROGRESĪVIE”): - Joprojām tie paši reformas jautājumi, kas virzās ļoti lēnām. Gribas ķerties klāt darbiem, rakstīt izglītības

Deputāti vērtē

■DARBĀ. Cēsu novada domes deputāti pulcējušies deviņās sēdēs, tajās pavadītas 19 stundas un 44 minūtes, pieņemti 304 lēmumi, liecina pašvaldības publiskotā informācija. Visas domes sēdes skatāmas arī tīmekļvietnē youtube.

EKRĀNUZŅĒMUMS

stratēģiju, sakārtot kultūras, jaunatnes, sporta lietas, bet aizvien atduramies pret nosacītiem sīkumiem, kas saistās ar reģionālo reformu.

- Vai bijuši kādi neatrisināmi jautājumi, kuru dēļ lēmumu nav izdevies pieņemt?

I. Suija – Markova: - Nav bijis tā, ka jāatliek malā, drīzāk jāatkāpjas soli atpakaļ procesā, lai sāktu no jauna. Dzīve nevar būt piesieta stingram plānam, kas radīts pirms gada. Varam ievērot principus, bet katru dienu ienāk jauna informācija, kas liek paraudzīties uz situāciju citādi. Kad jāpieņem konkrēti lēmumi ar konkrētām konsekvencēm, nevar balstīties kādos iepriekš izteiktos solījumos, saukļos, tam jābūt pamatotam situācijas analīzē, nevis emocijās. Ir vienkārši jāatzīst, ka ne viss, ko esam iepriekš plānojuši, bijis labākais iespējams risinājums, un sarunas ir jāturpina, līdz nonākam pie lēmuma.

H. Vents: - Dažkārt veidojas interesantas situācijas. Komitejā sāk skatīt kādu jautājumu, bet, kad vēlamies noskaidrot ko vairāk, uzdodot savus jautājumus, tie kļūst neērti. Šis punkts tiek iz-

ņemts no tālākas izskatīšanas. Atliks uz – kaut kad. Ir arī tā, ka kāds jautājums komitejā tiek skatīts, diskutēts, nekāds lēmums pieņemts nav, bet tas pēkšņi parādās domes sēdes darba kārtībā. Tad atkal jāaudzod jautājumi. Nav saprotams, kāpēc tā, jo tieši tam ir komitejas, kur visu var izdiskutēt sīki un smalki, tā ir tā politikas māksla – rast kompromisus, ieklausīties, iedziļināties, saprast.

E. Frīdvalde – Andersone: - Manuprāt, vajadzēja jau būt apstiprinātai jaunajai struktūrai, jo tas apgrūtina arī budžeta veidošanu. Darbiniekiem ir neziņa, tas rada stresu, cilvēkiem zūd motivācija strādāt. To vajadzēja izdarīt ātrāk, bet jācer, ka to drīzumā apstiprinās un katram būs skaidrs, kurā struktūrā viņš strādā, vai viņam vispār būs darbs.

G. Grosbergs (Nacionālā apvienība “Visu Latvijai!”- “Tēvzemei un Brīvībai/ LNNK”): - Ja kaut kas jānoliek malā, to pārceļam uz nākamo komitejas sēdi, lai iedziļinātos un turpinātu diskusijas.

E. Stapulone: - Manuprāt, pārāk ilgi notikusi atslēgas figūru meklēšana – izpilddirektors, viņa vietnieks, Bāriņtiesas priekšsēdētāja, jo šobrīd pietrūkst darītāju! Tas novedis pie tā, ka pietrūkst vajadzīgā reformu tempa. Vienmēr sāpīgāk, ja kaut ko velkam ilgi, nekā izdarām uzreiz, lai arī varbūt – sāpīgāk.

I. Rode: - Pārāk tālu tiek no-

teikti termiņi, kad izstrādāt stratēģiju tūrismam, izglītībai, jaunatnes lietu virzībai. Termiņš ir nākamā gada pirmā puse, lai gan gribētos to izdarīt jau šogad, lai to iekļautu jaunajā budžetā un no nākamā gada jaunā struktūra sāktu funkcionēt. Ceru, ka atlikšana attaisnosies.

- Vai pozīcija ieklausās opozīcijā?

I. Suija – Markova: - Ja ir konstruktīvi argumenti, un tādi ir bijuši, sarunas ir produktīvas un ieklausīšanās notiek. Ja ir retorika, kas balstīta emocijās, nevis fakts vai spēcīgs arguments, sarunas virzās smagāk. Tad arī var pieņemt lēmumus, kas izklausās kā pozīcijas dominance pār opozīciju. Taču man īsti negribētos lietot šo apzīmējumu – opozīcija, jo neesam definējuši, ka domē ir opozīcija. To, ka ir atšķirīgi viedokļi un atsevišķas opozīcijas pazīmes iezīmējas, nevar noliegt.

H. Vents: - Ir dažādi, bet man negribētos minēt šādu dalījumu, jo cilvēks ir opozīcijā, ja neko negrib darīt vai neļauj neko darīt. Nosacīti esam pozīcijā jebkurā gadījumā, jo jebkurš balsojums jau pats par sevi ir pozīcija. Man ir subjektīvs viedoklis daudzos jautājumos, es balsoju pēc savas saprašanas, pēc tā, kā, manuprāt, ir vispareizāk. Ja visi balsos “par”, tas nenozīmē, ka arī es no-teikti balsošu “par”.

E. Stapulone: - Man gribētos teikt, ka sāk ieklausīties. Varbūt esam kļuvuši uzstājīgāki, jo daudz vācam informāciju, rakstām pieprasījumus. Piemēram, pēdējā Sociālo lietu komitejā mūsu teiktajā ieklausījās un lēmumprojekts tika pilnībā mainīts atbilstoši mūsu redzējumam. Bet ir jautājumi, kur redzama klaja neieklausīšanās. Tas ir absolūti nepareizi, jo jebkuram pašvaldības deputātam ir vēlme darīt tikai un vienīgi labu.

E. Frīdvalde – Andersone: - Pirmo reizi, neraugoties uz savu lielo politisko stāžu pašvaldībā, esmu opozīcijā, un man tā ir jauna pieredze. Tas ir interesanti, jo opozīcijas pienākums ir sekot līdzi pozīcijas aktivitātēm. Skats no malas reizēm ir atšķirīgs, dažkārt arī objektīvāks, jo mums pieejams cits informācijas lauks. Esot opozīcijā, varu balsot pēc sirdsapziņas.

Mani priecē, ka beidzamajā laikā pozīcija arvien vairāk ieklausās opozīcijā, jo mūsu priekšlikumi ir racionāli. Galu galā, mērķis jau visiem, gan pozīcijai, gan opozīcijai, ir viens – iedzīvotāju labklājība. Tas, ka opozīcijā ieklausās, dod motivāciju strādāt vēl vairāk.

G. Grosbergs: - Domāju, ka jā. **I. Rode:** - Esmu priecīgs, ka brīžos, kad skatām kādus patiešām svarīgus jautājumus, nav nekādas pozīcijas vai opozīcijas. Manuprāt, tas ir ļoti svarīgi, ka nav kādi principiāli, nepamatoti iebildumi. Protams, var būt dažī balsojumi, kur parādās pozīcija – opozīcija, bet pēc tāda balsojuma neviens tāpēc nav apvainojies. Turpinās sarunas, diskusijas, visi ir gatavi sadarboties. □

UZZIŅAI

Cēsu novada domē pārstāvētās politiskās partijas un to apvienības

- 3 deputāti
- Vidzemes partija - 2 deputāti
- “Latvijas attīstībai” - 2 deputāti
- Nacionālā apvienība “Visu Latvijai!”- “Tēvzemei un Brīvībai/LNNK” - 1 deputāts
- “Kustība “Par!””, “Progresīvie” - 1 deputāts
- “Jaunā Vienotība” – 10 deputāti
- Latvijas Zemnieku savienība

Lappusi sagatavojis **JĀNIS GABRĀNS**

Projektu finansē Mediju atbalsta fonds no Latvijas valsts budžeta līdzekļiem

MAF
Mediju atbalsta fonds